

בנין הקקלי

עלון קיבוץ עין דומפרץ 95 שנה להיווסד הקיבוץ

לפני שנה
נפתחה חטיבת
בית הספר
'אופק' בבנין
הקומונה לשעבר

והשבוע חזרו התלמידים ללמוד
בעברון, והמתחם התרוקן

עלון מס' 13 (3388)

כ' אדר תשפ"ה

21 מרץ 2025

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

מאמרת

לקוראים שלנו,

"ישנם ימים ללא מרגוע, בם לא אמצא לי נחמה" שרה ירדנה ארזי – ולוואי והיו הם רק ימים – וממשיכה "רק תפילה אשא, הו אלי אלי, שהשמש תעבור עליי". זה המצב בו אנחנו נמצאים, כל אחד בפני עצמו וכל המדינה השסועה. **אסא ארנון** הרים לי להנחתה קצרה, ובכתבה ש שהוא מפרסם כאן בעלון, שופך אור (כהה) על המציאות בה אנו חיים. תודה אסא. ובהמשך העלון אנחנו מספידים את בנינו/חברינו **עמי שנהב ז"ל**, שלא הותיר משפחה אחריו אבל הותיר הרבה חברים שתמכו בו בדרך בה חי. כואבים את לכתו, יהי זכרו ברוך. מידע מהאסיפה הכללית מגיש לנו **שי**, לידיעתנו והבנתנו. וישנה גם הזמנה **לאסיפת הקיבוץ** בנושא המדובר והחשוב – **פירות הנכסים**, שממשיך להתבשל בין הוועדה והמסתייגים, מצפים לראותכם; ובאותו הקשר רק מכיוון אחר – צוות הפנסיה מפרסם בקשה אל כל מי שעדיין לא חתם דיגיטלית, ומזכיר ומסביר, מה צריך לעשות כדי להבטיח את הביטחון הסוציאלי של כל אחד מאיתנו.

"שדרוג מערכות" – על כך מפרסם **אריה רז**, כשדף המידע האחרון פורסם לפני שנתיים לערך. מידע חשוב לידיעת כולנו; גם צוות צח"י מפרסם על המשך הטיפול במקלטים, שבשלב זה סיימו תפקידם – חשוב במיוחד למי שאין לו עדיין ממ"ד; ממשאבי אנוש מוגשת פניה לגיוס 2 נציגים לצוות סיעוד, עם פרטים ברורים למי שרוצה להיות חבר בצוות זה, ממש מצווה; בגיל הרך היו פעילויות וחגיגות לט"ו בשבט ופורים. איזה כיף לזוכים שמתחנכים אצלנו כאן בעין המפרץ!

כן, לא עברתי על כל מה שמופיע בעלון, אבל הוא לרשותכם, תבלו.

שבת שלום,
מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

פרוטוקול אסיפה כללית	3
הזמנה לאסיפת קיבוץ	4
וחתימה דיגיטלית על המסלוקה הפנסיונית	
'קצרים' מהמרכז הרפואי לגליל	5
עמי שנהב ז"ל	6-9
מחששות	10-11
שדרוג מערכות – דף מידע	12
סיכום ישיבת צוות צח"י ושאלתא	13
שאלתא	14
משולחן מש"א	15
פורים וט"ו בשבט בגיל הרך	16-17
נעים להכיר – ד"ר נטלי קפלן	18
הודעות	19
דףתרבות	20

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה מלר, חכרת מערכת: דפי עציוני.

פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

פרוטוקול אסיפה כללית מספר 5.2025

1. אישור דוחות כספיים שנת 2023.

- בהשתתפות רו"ח עוזי רטנר - ברית פקוח.
רו"ח עוזי רטנר הציג את דוחות הקיבוץ סולו ואת הדוחות המאוחדים לשנת 2023.
הוצגו:
- מבנה האחזקות של הקיבוץ כולל אחזקות בשותפויות.
 - דו"ח על המצב הכספי 31.12.2023. עליה בהון העצמי בהיקף של כ- 20 מיליון ₪.
 - דו"ח על הרווח הכולל - דומה לשנה אשתקד.
 - דו"ח תזרימי המזומנים - גידול תזרימי לעומת שנה אשתקד.
 - דו"ח על קרן המילואים - גידול ביתרות הקרן, בעיקר בשל שנה טובה של שוק ההון.
- הוחלט:** בהצבעה של 14 תומכים, מתנגד אחד וללא נמנעים אושרו הדוחות הכספיים של הקיבוץ וקרן המילואים לשנת 2023.

2. בחירת 2 נציגי ציבור להנהלת קרן המילואים.

- מועמדים: ניצן שחף, יאיר צור, איסי פפר.
הוצג על ידי גלית מנהלת מש"א: עם סיום קדנציה של הנהלת קרן המילואים הנוכחית אנו נדרשים למינוי מחודש. בהנהלת הקרן מכהנים שני נציגי ציבור שממונים על ידי האסיפה, שני נציגים שממונים על ידי הנהלת הקהילה וגזבר/מנהל כספים של הקיבוץ. פורסם לחברים קול קורא לנציגי הציבור שממונים ע"י האסיפה. לקול קורא נענו שלושה חברים, שמתוכם יש לבחור שניים. יאיר צור הציג בפני האסיפה את משנתו לתפקיד ונימק את התאמתו. גם איסי הציג בפני האסיפה את משנתו לתפקיד ונימק את התאמתו.
- נשמעה עמדה של חבר כי לדעתו על פי נוהלי הקיבוץ חבר שמכהן בוועדת האסיפה אינו יכול לכהן גם כנציג ציבור בוועדות אחרות בקיבוץ. ניתנה תשובה כי העניין נבדק על ידי וועדת אסיפה ונמצא כי המועמדות אפשרית.
- הוחלט:** להעביר את הבחירה להצבעה בקלפי.

3. בחירת וועד הנהלה.

- מועמדים: אורגד פרייזר, רות מרדכי, שרון סיוון, נעה מילמן. בהשתתפות עו"ד עומר כהן.
- הוסבר על ידי שי מנהל הקהילה הרציונל לבחירה והצורך בקיבוץ הגופים הניהוליים המהותיים והפרוצדורליים בקיבוץ (הנהלת קהילה וועד הנהלה) לטובת הניהול השוטף ועמידה בפרוצדורה שנדרשת מצד רשם האגודות השיתופיות. עו"ד עומר כהן עמד על ההגדרות המיוחדות של תקנון עין המפרץ והסביר את סדרי ההירארכיה הארגונית לפיו. כמו כן הסביר את ההיגיון שיש בבחירה שמובאת להחלטת האסיפה ואת חשיבותה.
- הוחלט:** להעביר את הבחירה להצבעה בקלפי אן-בלוק.

שם האגודה: קיבוץ עין המפרץ אגש"ח
בע"מ 570001073
כתובת מדויקת של האגודה: קיבוץ עין המפרץ, ד.נ. אשרת 2521000
תאריך האסיפה: 17.3.2025
מספר חברי האגודה ליום האסיפה: 451
מספר חברי האגודה הנוכחים: 18
ליו"ר האסיפה נבחר: שלום ברמניס
למזכיר האסיפה נבחר: שי סט

הזמנה לאסיפת קיבוץ עין המפרץ

אסיפה מספר 6 שנת 2025
יום שני 24.3.2025
שעה - 18:00 במועדון לחבר
יו"ר האסיפה: פניה זהר
מזכיר האסיפה: שי סט

1. הסתייגויות להצעת החלטה – שיוך פירות נכסים.

א. הסתייגות אמציה רייז - וותק מקסימלי.

הוותק המקסימלי יהיה 47 שנים, כפי שהוחלט בחוברת השינוי הקיבוצית במקורה, וזאת בשונה מוותק מקסימלי של 40 שנה או גיל 70 (המוקדם מביניהם) בהצעת הצוות.

* קבלת ההסתייגות מחייבת רוב של 2/3 מהמצביעים בעד ונגד.

ב. הסתייגות רון מירס - היוון הסכום לבני 80 ומעלה.

חבר זכאי שגילו במועד אישור ההסדר 80 או יותר, יוכל לקבל היוון של ייתרת הסכום המוגדר (כמחצית) במזומן, ובכך לפרוע את הסכום המוגדר. מסגרת הביצוע תיכלל במענק הנפטרים, עד 25% מהסכום המוקצה לשיוך פירות נכסים. הקדימות: ראשית הנפטרים, ולאחר מכן חברים שגילם גבוה יותר עד מיצוי המסגרת.

הערה: ההצעה בנוסח המשפטי המלא שלה תחולק בעותקים מודפסים באסיפה.

מצפים לראותכם,

וועדת אסיפה - פניה זוהר, שלום ברמן, יאיר צור, יוסי בן אשר, שי סט

חתימה דיגיטלית על מסלוקה פנסיונית

חברים שלום – תזכורת!

הביטחון הסוציאלי, ובתוכו הביטוח הפנסיוני, הינו מהנושאים המרכזיים והחשובים ביותר לכולנו. ניהול החיסכון הפנסיוני בצורה מיטבית יבטיח כי לכל אחד מאיתנו תהיה צבירה מספקת, שתבטיח מקור קיום כספי נאות לעת היציאה לגימלאות.

עפ"י החלטות הקיבוץ נדרש כל חבר למסור ייפוי כח למסלוקה פנסיונית וקיום ייפוי כח בתוקף הוא תנאי לקבלת הבונוס השנתי.

מזה מספר שנים שאנו עובדים עם חברת "טנא-מבט", שמנהלת עבור הקיבוץ והחברים את מכלול התחום הפנסיוני, הבקרה עליו, הדיווחים והפקדות נדרשות. כדי לעשות "חיים קלים", חתימה על ייפוי כח נעשית כיום באמצעים דיגיטליים. התהליך הינו מהיר וידידותי למשתמש. מצורפים בהמשך דף זה מועד והדרכה כיצד יש לבצע אותו.

ביום שני 17.3.2025 נשלחה לטלפונים הניידים של החברים הודעת SMS (כולל הודעת דוא"ל למחשבים) ובתוכה קישור המאפשר חתימה על הטפסי ייפוי כח למסלוקה פנסיונית. יש לפתוח את הקישור ולהמשיך בהתאם להנחיות. החתימה נעשית באמצעות האצבע על גבי מסך הטלפון הנייד (או עם עכבר המחשב למי שחותם בדוא"ל).

- חברים שלהם ייפוי כח בתוקף מסודרים, ולא יקבלו את ההודעה האמורה.
- חברים שחתמו לפני זמן רב על מסלוקה אחרונה או לא חתמו בכלל, ידרשו לחתום בשתי פעימות:

- פעימה ראשונה: נספח א' - פונה למסלוקה לקבלת מלוא הנתונים הפנסיוניים
- פעימה שנייה: נספח ב' 2 - פונה ליצרנים עצמם שעלו בנספח א' לקבלת מידע רציף.

לגביי טווח הזמנים והחתימה על הפעימה השניה - נוציא עדכון נוסף עבור החברים הרלוונטים.

לאחר החתימה יישלח לכל חבר למייל דו"ח המציג את הצבירות הפנסיוניות שלו, כפי שהן מופיעות במסלקה הפנסיונית.

חברים שלהם צבירות פרטיות בהן מקור הכספים אינו מעבודת חוץ ו/או מהפקדות הקיבוץ (כגון: הפקדות פרטיות לקופות גמל או השתלמות) יתבקשו לסמן על הדוח שישלח את התכניות הפרטיות ולהחזיר לנציגי "טנא-מבט" במייל. תכניות אלו יוחרגו מתכנית הפנסיה של הקיבוץ ולא יימסרו למערכת הפנסיה של הקיבוץ.

בתודה על שיתוף הפעולה,
צוות פנסיה

'קצרים' מהמרכז הרפואי לגליל

כמה ידיעות מענייניות ששיתף בפייסבוק גל זייד שלנו, דובר המרכז הרפואי:

אנשי נתינה

כדובר המרכז הרפואי לגליל בנהריה זכיתי להכיר שני אנשים מדהימים, הזוג **שלומי וריקי אבוטבול**. את שלומי אבוטבול חלקכם אולי מכירים מקרוואן ההפתעות שלו, שמלא באינספור חבילות שי/משלוחי מנות/צעצועים/משחקים ומה לא, אותם הוא מגייס כתרומות. ריקי מתלווה אליו במה שצריך, תומכת, עוזרת, נותנת ומחלקת, וגם מתנדבת בעמותות שונות. בחג פורים הם הגיעו אלינו לנהריה, ולא עזבו עד שכל הילדים המאושפזים קיבלו שלל פינוקים (וגם מטופלים נוספים ואנשי צוות, כי אצל שלומי וריקי לכולם מגיע). תודה רבה לכם אהובים, ומי ייתן ותמיד תהיו בצד הנותן.

פורים בפגייה

במחלקת הפגייה של המרכז הרפואי לגליל נערך פרויקט של צילומי ניובורן עבור הפגים המאושפזים, לרגל חג הפורים. יחד עם הצוות המטפל, חיפשו ההורים את ילדיהם הקטנטנים ל"פירות העונה".

למשימה נרתמה לינה אלון, אחות במחלקה, שתיעדה את הפגים עם מצלמתה המקצועית. מלכה מרדכי, עובדת משק במחלקה, תפרה תחפושות יפהפיות, ומתנדבות מקבוצת הסורגות סורופטימיסט נהריה, סרגו כובעי "פירות" מיוחדים. על הפרויקט ניצחו מוריה סימנה, סגנית אחות אחראית ונאמנת שירות בפגייה, והמרפאה בעיסוק אוסנת סיגל. פורים שמח, שבת שלום והמון בריאות לפגים המתוקים!

בית עין המפרץ אבל
עם לכתו של חברנו

עמי שנהב ז"ל

בתאריך 9.3.2025, ט' באדר תשפ"ה

תנחומים למשפחתו וחבריו

יהי זכרו ברוך

מילים לזכרו של עמי שנהב/ שאול שילה

עמי היה שונה בתקופה בה לא היתה מודעות לדרך הטיפול בשונה וקבלתו, כך גם בקיבוצנו. עמי חי בעולם הדמיון המלא בסיפורים. בצעירותו למד ריקוד, שלט היטב על גופו והשתלב בהופעות ריקוד בקיבוץ. אבל ריקוד זה לא עבודה, כולם צריכים לעבוד. עמי שובץ לעבוד במטע. הוא הרבה לספר סיפורים דמיוניים בהם היה גיבור האירוע. החברים חיקו, הקניטו, ולעיתים גם לעגו. עבודה לא יצאה מזה. לבסוף נפלט מהענף פגוע. הפעם שובץ לנוי. גם בענף זה לא נשאר הרבה זמן, והוא נשאר בלי מקום עבודה וחברה.

השנה היא 1973, מלחמת יום כיפור. נתבקשתי לעזור למצוא לו עבודה וללוות אותו. לא הצלחתי לשלב אותו בעבודה ונשארת ללוות אותו ולעזור לו. כך למדתי להכיר אותו.

עמי אהב אנשים, חלם להציל אותם מתאונות ומפיגועי מחבלים דמיוניים, המבוגרים התרחקו ממנו. עמי אהב את הילדים והילדים אהבו אותו. אהבו לבוא אליו לביתו, שם הוא שיחק איתם, סיפר להם סיפורים והשמיע להם שירים – להיטים מאוצר הקלטות והתקליטים שלו. הם היו יושבים מסביבו ומקשיבים. מדפי פעם הרבה להם צעדי ריקוד, ובמיוחד תנועת הזזת הצוואר והראש. הוא היה חבר גדול שלהם.

עמי החל להרקיד בחוגים לריקודי עם ואחרים - קצת באוניברסיטת חיפה, קצת בתל אביב, ואפילו התקבל להופעה בסטודיו. אבל כל הפעילויות הללו לא נמשכו זמן רב. מה עושים? לאחר שיחות עם ההורים החלטנו לשכור לו דירה בחיפה ולאפשר לו לחיות כעצמאי, כאשר לאורך כל הזמן יהיה לו מקשר.

כמה מילים על ההורים, רושקה ואריה – הם אהבו, דאגו וטיפלו בו כל הזמן. לאחר שאריה נפטר, רושקה החליטה שאסור לה למות בלי שתסדיר בהסכם בעזרת עו"ד הסדר אחריות של הקיבוץ על עמי, כולל שתמיד תהיה לו דירה שמורה בקיבוץ.

לפני כמה שנים עמי חזר לקיבוץ עם אותם דמיונות, עם בעיות בריאות – אבל עמי אחר, מפויס, אוהב את הקיבוץ ולמרות כל הקשיים שמח בחלקו. עמי נפטר בשנתו ב"מוות בנשיקה". יהי זכרו ברוך.

דורון שילה ספד לעמי

אני מכיר את עמי מאז שהייתי ילד. הוא היה בא לעיתים אלינו הביתה להתייעץ עם אבא. מגיע סוער, נרגע די מהר, ואז נשאר עוד הרבה זמן לדבר. היה בו משהו מיוחד, שלא היה באף מבוגר שהכרתי בילדותי. כדי להסביר את זה, צריך לתת קצת רקע:

בילדות שלנו בקיבוץ כל שנתון היה מוגדר כקבוצה, וכמעט כל החיים שלנו היו עם ילדים מהקבוצה. היה כמעט בלתי אפשרי להיות בקשר עם ילדים שמבוגרים ממך בכמה שנים, ואם ניסית סביר שהיית חוטף מכות. מלבד ההורים שלנו, כל שאר המבוגרים היו לגמרי מרוחקים

מאיתנו. לא יכולת סתם ככה לקשקש איתם, וכשהם היו מדברים ביניהם היא אסור להתערב. עמי היה על כל הסקאלה – מדבר איתי ברצינות של מבוגר ומתלוצץ עם אבא שלי כמו ילד. הוא לא שם גבולות ומחסומים. אני זוכר אותו רוקד בחגים בקיבוץ, מזיז את הראש והמותניים כמו התנועות של ההודים, זה היה מלהיב ומיוחד. הרגשתי איתו חופשי לגמרי.

עמי היה מאוד רגיש, אפילו בתור ילד הבנתי את זה. הוא היה נסער מדברים שאמרו בחדשות, לוקח אותם ללב כמעט באופן אישי, לא היו לו מחסומי הגנה מפני העולם החיצוני. והיה לו לב ענק, הוא אהב לתת ולפנק. וככה יצא שבחופש הגדול של כיתה ד' הוא לקח אותי לחופשה של כמה ימים לחורשת טל ולכנרת. עשינו כיף לא נורמלי, עשינו רחצה לילית בכנרת, דיברנו עד מאוחר בלילה והלכנו לישון בשעות שהיו לא מקובלות בשביל ילדים באותה התקופה. הוא כל הזמן הציע לי לאכול את הדברים הכי טובים שיש. יש פה מסעדה, רוצה סטייק וצ'יפס? אולי בא לך איזה גלידה לקינוח? הרגשתי שהוא רואה אותי ואוהב אותי באמת. עוד זיכרון יש לי שבכיתה ז' ערב אחד הלכתי עם חבר בקיבוץ, הוא ראה אותנו מרחוק והזמין אותנו אליו הביתה. היה לו טפט ענק על כל הקיר של תמונה מחוף בהוואי עם עצי קוקוס. תחשבו על זה, בקיבוץ של פעם כל הקירות בכל הבתים מסוידיים בלבן, ואצל עמי החיים מלאים צבע. כשנכנסנו, כבר היו בפנים כמה נערים גדולים מכיתה י'. עמי ניגן מוזיקה טובה והגיש לנו כיבוד כיד המלך. אצלו בבית לא היו גבולות בין מבוגרים לצעירים. דיברנו בחופשיות, התווכחנו על מי יותר יפות - המתנדבות השוודיות או התימניות מהארץ. רמז, עמי צדק... למחרת במוסד, חטפתי מכות מאחד הנערים מכיתה י' שהיו שם (הוא לא מהקיבוץ), כדי שלא אשכח את ההיררכיה. בהמשך ביקרנו אצל עמי בעוד כמה הזדמנויות. ואז עמי עזב את הקיבוץ להרבה שנים. וכשהוא חזר הוא כבר היה חולה וסוג-של עייף מהחיים. לצערי, בשנים האחרונות לא היה לי איתו הרבה קשר. אני אזכור אותו כמו שהוא היה בצעירותו – תוסס, רב-גוני, בעל לב ענק ואהבה שאין בה גבולות ומחסומים.

לזכרו של עמי/ מיכאל

...זו עפרה חזה ששרה לנו ולעמי ברקע. עפרה הזמרת האהובה על עמי. עמי שלט וידע את כל קורות חייה של הזמרת, שאפילו עפרה בחייה לא ידעה. עמי מאוד אהב מוזיקה מזרחית. הוא הכיר את כל הזמרים, ובהקשבה לזמרים ברדיו הוא ידע להבדיל מיד בין איתן מסורי, אבנר גדסי או משה גיאת, גם אם בסוף השיר היו מכריזים על זמר אחר. עמי גם הכיר את מילות רוב השירים, ותמיד ליווה את הזמרים בשירתו הצרודה והלחשושית ובהתלהבות רבה. אך אני, כחצי חרש, לא הצלחתי לשמוע אותו בכלל. לעמי אוהב המוזיקה יש בחדרו מאות תקליטים ועשרות קסטות. אני בסערת רגשות. מצד אחד אני עצוב שנפטר לי חבר מאוד קרוב, ומצד שני אני חש הקלת מה על שנפסקו ייסוריו הפיזיים והנפשיים, מהם סבל מאוד בשנות חייו האחרונות. עמי ואני תמי היינו ידידים, אך כשעמי חזר לקיבוץ משהותו הממושכת בחיפה היחסים התהדקו, והגנו להיפגש פעם או פעמיים בשבוע. עמי לא היה אדם בריא, וחלק לא קטן משעות האיכות בינינו היו בדרך לקופות החולים, בתי החולים והאשפוזים התכופים. לפעמים, לאחר ביקור רופא בחיפה וע"פ בקשתו, היינו נוסעים לכל מיני אתרים בעיר, בעיקר על מנת להכיר לי חלק מעברו וחיי.

עמי היה יצור חברתי מאוד, ותמיד יצר קשר עם הסובבים אותו – אם זה בתור לרופא, במסעדה, או עם האחריות והרופאים, להם תמיד קרא בשמותיהם הפרטיים כלחבריו. לעמי לב רחב ורחום, שכאב את מצוקתם של כל החלשים בחברה – העניים, ניצולי השואה, ולהבדיל פצועי צה"ל, אך גם של תושבי עזה המסכנים. לעמי היה חוש הומור מפותח במיוחד, הוא ידע לספר בדיחות ולהמציא חדשות שלרוב היו גם מצחיקות.

לפני כשנה עבר עמי ניתוח גדול וארוך, שבמהלכו כרתו לו את מיתרי הקול. הוא אושפז ליותר מחודשיים, ואני, כמלווהו הנאמן, ביקרתי אותו כמעט כל יום. כולם שמחו בביקורי, גם הצוות שקיבל שעות שקט ושלווה כשעמי, כיסא הגלגלים ואני יצאנו לסיבוב בין המחלקות, המזנון והאזור.

לסיום אני רוצה לשתף במספר אנקדוטות שעמי ואני צחקנו מהן ביחד. עמי היה מתוחכם מאוד, ותמיד שלף תשובות מקוריות לכל בעיה:

מקלחת – אחרי הניתוח היה לעמי מאוד קשה לקום ולהתקלח. הוא ניצל את החלפת המשמרות של הצוות, וטען שהתקלח במשמרת הקודמת. רק אחות שעבדה משמרת כפולה גילתה את התרמית, ושבצעם עמי לא התקלח שבוע.

אוכל – כחודש לאחר הניתוח עמי החל לשתות ולאכול אוכל רך ונוזלי. בכל ארוחה התיישבה לידו אחות צעירה שהאכילה אותו. הדבר נמשך לאורך זמן, להנאתו של עמי, גם בזמן שבגיות שלנו מחוץ לבית החולים 'טרף' עמי פלאפל והמבורגר.

חלוק – באחד מביקורי אצל עמי מצאתי אותו יושב על כיסא גלגלים ומחכה לי, וכל רצונו לנסוע איתי למרכז פנורמה לקנות חוברת תשבצים (היה מכור לזה). הבאתי את האוטו קרוב לכניסה, פתחתי את הדלת ועמי נכנס לאוטו, ומה רואות עיני – עמי לבוש רק בחלוק אחד, קדמי, ומאחורה הכל חשוף... כשהגענו לחנות לקח לי חמש דקות לשכנע את עמי לא לצאת מהמכונית.

פיתות – אחת החומסיות שעמי הכיר לי היתה 'אבו-שאקר' בכיכר פריס "יש אומרים שזה החומס הטוב בארץ). בסיום כל ארוחה ביקש מעמי מהמלצר עוד שתי פיתות ושם בתיק. בעלת העסק שמה לב לנעשה, ובכל הפעמים הבאות שבאנו למסעדה קיבל עמי את מנת החומס ולידה שקית עם עשר פיתות, מתנה מבעלת המסעדה לעמי.

לסיום אני מודה **למיכה פלד, עדה פלור ומירי בן סימון**, שנכנסו אליו דרך קבע וארחו לו חברה.

עוד קצת עם עמי/ אורית רוז

אחרי טקס הפרידה בבית הקברות הבנתי שאפשר לכתוב על עמי בלי חשש. שאפשר לצחוק ולא להרגיש צוחקת עליו, אלא צוחקת איתו ובחיבה, כמו שהייתי עושה במפגשים שהיו לנו. זר לא יבין זאת ולכן אני כותבת בדף הפייסבוק של הקיבוץ ולא בדף הפייסבוק הרגיל שלי. לכל אחד היה ודאי את "העמיי" שלו, כי היה איש צמא חברה, אהב אנשים, אהב ילדים וכמעט ולא זכה לקשרי הדדיות, מלבד יחידי סגולה שהיו לו לחברה ותמיכה. אני כותבת כאן לאנשים שליבם היה רך אליו וידעו מי היה עמי, כמה לא פשוט היה העולם בו חי וכמה בדידות נגזרה עליו.

אקדים עוד ואומר שאני הגעתי לקבוץ בשנת שבעים, עבדתי כאן שנה והלכתי ללמוד בארנים. הכרתי מעט חברים ולא ידעתי מי זה עמי. אך השמועה שאני יוצאת להקה צבאית ושיש לי חברים זמרים ושחקנים הסתובבה בין השולחנות, וגם בחתונה שלנו היו כולם ואף הופיעו איתי על הבמה בפני כל הקבוץ.

ראיתי את עמי לראשונה בתקופת חופשה מלימודי בארנים. הייתי שבוע שומרת לילה, כשתמיד שתי שומרות ישבו בבית התינוקות. בשבוע שעליו אספר נדרשתי לשבת לבד בכורסה מתחת לפנס הבודד שבכניסה למרחב הבוגר של היום. מאחורי שתי השישיות, מימיני בית ילדים ששכן בדונה פלורה של היום, ומשמאלי האיזולציה שאחר כך היתה ריכוז רכב וכתה שהיום בית הנעורון (מקווה שלא טעיתי במיקומים ואתם הבנתם איפה).

הלילה ראשון שלי מתחת לפנס היה די מפחיד גם לאמיצות כמוני שהופיעו בהפגזות בתעלה במלחמת ההתשה. הלילה הזה היו לו קולות משלו והחשכה לא נעמה לי. באחת אחר חצות נראתה דמות צועדת על השביל מאחורי מרפאת השיניים של אז. הדמות הלכה והתקרבה אלי

בחיוך מאוזן לאוזן, הבחור הניח את תרמילו לידי, הציג את עצמו ולחץ את ידי בהתרגשות. מיד הביא כיסא והתחיל מספר לי את כל קורות חייו שהיו מרשימים ודי מוזרים וכל זה עד הבוקר. בתקופה הזו הוא שחק ורקד בקאסט של מחזמר "הרוטשילדים" והרגיש בזהמין תל אביבי לגמרי. אני לא הפרעתי לו כשהוא חיכה לי גם כשהלכתי לעשות סיור "שומרת לילה בואי..." ובקיצור העביר איתי את כל הלילה. למחרת חזרה התמונה שוב. אחרי חצות הגיע מהכביש, התיישב וכל הלילה ספר לי ספורים מסמרי שיער, סוג של צייזבטים מפונטזים. בסיפוריו היה עמי מקושר לכל המי ומי וכשהזכרתי בטעות (במרווח שניתן לי בין לבין) איזה מפורסם שנקרה פעם בדרכי, הייתי מקבלת את כל תורת יחסיהם. כך עברו להם שבעה לילות כשאני ממוטטת מעומס המידע, אך מאושרת מהדיל שהעביר איתי את הלילות. חשבתם שנגמר? מאז אותו שבוע עמי היה נוהג למסור לי דרישות שלום מקוריות, כל פעם ממשו אחד מהלהקה שלי. "אתמול פגשתי את אריק סיני, מוסר לך ד"ש", "נורית גלרון מוסרת שהיא מתגעגעת אליך", "אייל גפן בדיוק התעניין בשלומך", דרישות שלום חמות קבלתי גם מחברים פחות מפורסמים שלי, וכך הייתה כל פעם השיחה הולכת ומעמיקה על המפגש שכמובן לא היה. גם אחרי חמישים שנה הייתי תוהה איך הוא יודע ולא טועה לעולם, וממשיך מהיכן שהפסיק. כך הייתי מתבשרת במשך שנים שכולם חושבים עלי וכולם מתגעגעים אלי ועדיין אני בליבם של חברי הרחוקים. תמיד שחקתי את המשחק, הודיתי לו על הד"שים, ושלחתי בחזרה חיבוקים בשמחה ובתודה. יום אחד סיפרתי את הסיפור לגלעד, והוא סיפר לי את הסיפור הזה שאני מצרפת כאן ולא בכדי:

"יום אחד נסענו כמה חברי צעירים להופעה של אריק איינשטיין. כרטיסים קבלנו מרינה פרצובסקי, שהייתה אמונה על החוויות התרבותיות אמנותיות שלנו. נסענו להופעה בטנדר וגם עמי הצטרף לנסיעה. שאלנו אותו אם יש לו כרטיס והוא ענה שאין לו צורך. כולם כמובן פרצו בצחוק. כשהגענו לבית הקולנוע עמדנו וחיכינו שיזרקו את עמי החוצה בבושת פנים. פתאום הוא נעלם ואנחנו נכנסנו פנימה. כשהחשיך האולם, נפתח המסך לרגע ועמי ירד, מחובק בידי אריק איינשטיין והתיישב בשורה הראשונה". עם כל העצב שליווה את חייו ומלווה את לכתו, אני מנסה לחשוב שהוא יושב שם למעלה על ענן עם כל ההז אנד הזה שהיו פה ומתמוגג מהחברותא. כן, גם לי מותר לפעמים לפנטז. נוח על משכבך עמי, ויהיה זכרך ברוך.

ספר בנעלי בית / דפי

צוות הספריה הבלתי נלאה ביקש לפרסם בעלון הזמנה למפגש הבא של "ספר בנעלי בית". במפגש הקרוב תספר את סיפורת בת משפחתי **דוריס עשיוני**, ומכיוון שקראתי את ספרה רציתי להוסיף להזמנה כמה מילים משלי: אם להתחיל מהמסקנה הסופית – אני ממליצה בחום לקרוא את הספר. בד"כ אני לא נמשכת אחר אוטוביוגרפיות, אבל במקרה זה מדובר בספר כתוב היטב, שמגולל סיפור חיים מרתק. הספר גם מספק הצצה לחיי קהילה יהודית באירופה (בשווייץ), על ההווי שלה, הערכים הבולטים בה והקשיים עמם היא מתמודדת.

"ספר בנעלי בית" בספריה, יום ראשון 30/3 בשעה 17.00
עם ספרה של דוריס עשיוני ויוזרות הספר.

מחששות (מחשבות-חששות) / אסא

לא יכול שלא לחשוב, לא לעקוב, לא לכתוב...

מה יותר חשוב: כסף, כבוד או כוח? ובכן, לדעתי כנראה בריאות. למרות שמערכת הבריאות בישראל טובה, ולמרות שרוב האוכלוסייה בארץ בריאה, ולמרות שעוד מעט אביב ויפרחו כאן פרחים בריאים ונהדרים, והשסק הכתום והמישמש הזהוב והאפרסק האדום יהיו טעימים ובריאים –

ארצנו חולה. מחלה שמידבקת מהראש לכל הגוף.

למרות שניצחנו צבאית והכלכלה סבירה וההיי-טק טוב, המדע די מתקדם, המפונים חוזרים - המדינה חולה (רופאים אומרים שממחלה אפשר למות). היא איבדה מצפן ומצפון ולא כל כך רואים משמעות חיובית לעתיד, ויש נוכחות דומיננטית לנקם ולשכול וצער ואי-ודאות וחרדות, ואולי לביטחון יומי – אבל גם היסוס קיומי ואי שקט תוסס באשר – לאן זה הולך? לא רק גוף האדם יכול להיות חולה (מי כמוני יודע), גם קבוצה או מדינה הן סוג של אורגניזם עם ראש, מערכת עצבים, כלי דם וערכים. והאורגניזם הזה, ישראל, חולה בגזענות (בוז לגויים ושנאת ערבים), בשסעים מדממים שנאה, הפקרה ופסיכופתיה (נטישת חטופים) עיוורון קשה (קונספציה) והתמכרות בלי אופיואידים ליצר פרימיטיבי לנקום, להרוג את כולם עד הניצחון המוחלט, ולהרגיש שזה ממש צודק.

הדיאגנוזה הצנועה שלי רואה כמה סימפטומים בולטים למחלה:

- **פאראנויה** – יש לא מעט סיבות מוצדקות לתחושת הרדיפה והקורבנות שלנו, עם עתיק ולמוד סבל. גם בעת החדשה, בראשית המאה ה-20, אחרי הצהרת בלפור (1917) הכריז נציג העולם הנוצרי הענק, איש הוותיקן: "אנחנו מאוד מודאגים בנושא פלסטינה, הציונות מאיימת לפלוש לכל מקום, לקחת את כל פלסטינה, מי אינו מכיר את אופיים הפולשני של היהודים?" ואז באו השואה והבריטים ו-48, ומאז הפכנו חזקים, ומ-1967 לכובשים, כשתחושת הקורבנות רק מחזקת את תוקפנותנו, שנאתנו הצבאית השולטת בכל - מהחינוך ועד לתקציב. פאראנויה היא מחלה קשה, המכתיבה אגרסיה וחרדה כאחד.
- **פסיכופתיה** – עמוק עמוק, לכאורה חיי אדם בישראל הם ערך מקודש, אך בפועל איננו מפסיקים להקריב חיים של צעירינו. תמיד הם, בנינו, תמיד הם משלמים כאן את מחיר האידיאולוגיה של דור הוריהם וכך גם המנהיגות מעדיפה המשך המלחמה על שחרור אחרון החטופים (ועוד לא אמרנו דבר על הטיהורים ומחירים בגדה בין המלחמות).
- **עיוורון ונרקסיזם** – היהירות, החומרנות (התובענות החרדית ללא תמורה), ההתמכרות לכוח, כסף ופייק ניוז יוצרים קונספציות ביטחוניות, מצגי ידענות שבריריים, המביאים לתבוסות "לא צפויות" וכל כך הרבה דם. מחלה שנוזלת מלמעלה למטה.
- **פוסט-טראומה** – המכות והאבדות יוצרות חבלות קשות: שכול, נכים, רבים חדשים, פצועים רבים מאי פעם, הלומי-קרב וזיכרונות טראומטיים שלא ניתנים לריפוי נפשי.
- **השלכה והכחשה** – מנגנוני הגנה הישרדותיים וחולניים. "הפלסטינים מעולם לא החמיצו הזדמנות להחמיץ הזדמנות" – אמר פעם אבא אבן. המנגנון הזה שבו אדם או עם אינו מסוגל לקחת אחריות, לראות את האחר, לחפש פיתרון חדש הוא ממש פתולוגי. התפיסה של ישראל שכל תושבי עזה ויהודה ושומרון הם מחבלים ואויבים-רוצחים, תפיסה שאינה מבחינה כלל ברצונם בחופש משליטה וכיבוש ונישול, היא ההשלכה של "הם יפגעו בנו" (ויש לעיתים אמת בבסיס הדברים). עם זאת, אמירתו של אהוד ברק ב-1998, "אני משער שאם הייתי פלסטיני בגיל המתאים הייתי מצטרף לארגון טרור" – אינה כה סהרורית, ואולי אני אפילו מסכים עמה. על בסיס ההכחשה

קמה האשליה הגרנדיוזית שאפשר להכות בלי לשלם, שאפשר לתחזק כיבוש דה-לוקס, כשלנו החסינות ולהם הפגיעות, שלהיות אדון על אחרים יתקבל בשלווה סטואית.

- **תלות** - למעשה אנחנו הולכים ומאבדים את עצמאותנו יותר ויותר בשני מובנים: האחד – כלכלית וצבאית והשני חיקוי גס של דרך החיים האמריקאית, אותה אמריקה שגם היא חולה (אבל גדולה).

"איך בחרו 77 מיליון אזרחי ארה"ב במנהיג עבריו, רודן, מופרע ונרקסיסט? הם עשו זאת מפני שאמריקה חולה – ממפולת בדמוקרטיה, קריסת הביטחון הבריאותי, מגיפת ההשמנה והאופיואידים והשסע בארצם. טראמפ לא נבחר כי הציע פתרונות חדשים (חוץ מאקונומיקה לקורונה), הוא סימפטום סופני לליברליזם" כותב במאמר נוקב גדעון לב (מוסף הארץ פברואר 2025). אנחנו ממש בעקבותיהם. אצלם אומרים: נחזיר את אמריקה לגדולתה, ואצלו מתגברת הנהייה למשיח וארץ אבות. טראמפ מזלזל במדע, ואצלו יש תמיכה מטורפת במקדשי ההלכה של ימים עתיקים.

- **ניתוק, שיכרון ושקרנות** – תכונות אופייניות להנהגה שהדביקה בהם את המדינה העייפה, השחוקה והעצובה הזאת שנראה לפעמים ש... ויתרנו עליה.

ואז זורמות המחשבות – אז מה?

לכל אדם חרדותיו, חוויותיו, חיי ומסקנותיו, האם להתעורר או לוותר? האם לחיות בצד הגוי והגר או להצטרף לאג'נדת הטרנספר? מה יהיה גורלי שלי? אני, אם הייתי בגיל המתאים, הייתי בטוח נשאר בארץ שלי, בשפה שלי, בתרבות ובנוף שלי, ממשיך לסבול וודאי נאבק על שינוי.

עם זאת, אני מתרשם שיש זרמי מעמקים בעוצמות של העם הזה, ביכולת השיקום למחות, למחות ולהתנגד. דור הזומרס (דור ה-Z, ילידי 1995 ואילך) אינו מפונק, ויש לו תשוקה לנורמליות וגם קיום חילוני, דור שמשלב כמיהה למערביות וגם השתלבות במרחב היס-תיכוני, ומאוד מקווה שאלה יחוללו שינוי כבר בבחירות הבאות. כי הרופאים אומרים שממחלה אפשר למות (כן, אני יודע, גם זו השלכה).

אפשר, לסיום, לצטט את נחום ברנע הרואה היטב את מרחבי הישראליות: "זמן המחאה ותקופת המלחמה חשפו צד של החברה הישראלית שעד לשנים האחרונות קיומו נשאר בסוד – הישראלים נדיבים, בכספם ובעבודתם, מטים שכם לאחרים ורבי תושייה. ההפך מממשלתם". אסא ארנון, מרץ 2025

שירות פנייה חדש במרפאת נעמן:

לצורך חידוש מרשמים, בקשת אישורי מחלה, בקשת טופס 17, פנייה לבדיקות או כל פנייה שלא מצריכה הגעה לרופא - **אנו עוברים בהדרגה לשימוש באונליין במקום הווצאפ המרפאת.**

ניתן לבצע את הפניה דרך הסמארטפון או המחשב הביתי. לצורך כך מומלץ להוריד את האפליקציה של אתר הכללית. אם עדיין לא הורדתם - ייתכן ותצטרכו בפעם הראשונה סיסמה, אותה ניתן לקבל במרפאה.

שימו לב - הזמנת תורים לרופאים תמשיך להתבצע דרך הווצאפ או מזכירות המרפאה. וגם - השימוש באונליין מאפשר לכם לדעת את סטטוס הפנייה (האם היא בטיפול או שהטיפול הסתיים).

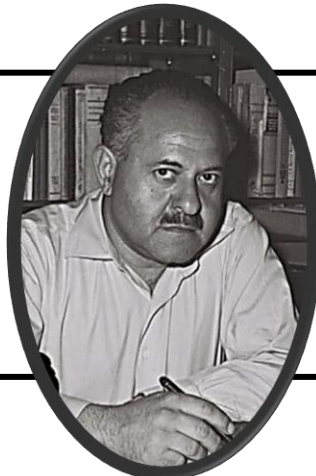
כמו בכל שינוי כולנו נדרשים לזמן וסבלנות, בהצלחה! מצוות מרפאת נעמן.

שדרוג מערכות – דף מידע מספר 24 / אריה רז

1. **כללי:** כפי שכולנו רואים ומרגישים, המשך הוצאת התשתיות הציבוריות ממגרשי החברים וביצוע תשתיות ציבוריות חדשות ממשיך. אנחנו ממשיכים לעבוד עם אוסמה, הקבלן שביצע עד היום את השידרוגים הקודמים. דף המידע האחרון שפורסם לכלל החברים היה לפני קרוב לשנתיים. החברים שכלולים באזורים בהם מתבצע השידרוג קיבלו דיווח עדכני - איך ומתי.
2. **שכונת הרודוס המזרחית (בעבר קראנו לה "שכונת שלו"):** המתחם כולל 18 יחידות דיור. מתוכן 10 מאוכלסות, 2 בשלבי בניה מתקדמים, 5 שמשיכות לחברים אך טרם התחילו את הבניה, ומגרש אחד שייכנס למכרז של השנה. כביש 3 שמפריד בין רודוס מערב לרודוס מזרח שמספרו 3 – ונקרא דרך פרדס - הפך להיות כביש פנימי ולא היקפי. משולבות בו חניות ושטחי גינון. הגינון מתוכנן להתבצע בעתיד הקרוב, בהתאם לתוכנית אדריכל גנים. יש להדגיש כי השלמת כל השכונה - שבילים פנימיים ותאורה עבורם, גינון, שכבה שניה של הכביש העוקף, חניות סטנדרטיות עם אבנים משתלבות- תהיה רק לאחר גמר בניית שלד של הבתים שטרם החלו לבנותם.
3. **שדרוג שלב ג':** העבודה כוללת 78 מגרשי חברים. אליהם הוספנו מספר מגרשים שכיום בנויים עליהם בתים זמניים, וכמו כן מספר מגרשים שהשדרוג שלהם יתבצע בשנים הבאות. הסיבה לכך היא שפרסנו תשתיות ציבוריות חדשות, וביטלנו כאלה שעוברות כיום בין מגרשי החברים. משך הזמן לביצוע השלב הזה הוא 23 חודשי עבודה. הכוונה המקורית הייתה להתחיל את העבודה בתחילת השנה. הוכנו תוכניות מפורטות, אך בעקבות הגשמים של השנה שעברה ראינו שנדרש לשפר את נושא הניקוז השכונתי כולו. המתכננים נדרשו יחד עם הצוותים שלנו לבצע שינויים, ולאור זאת התחלנו את העבודה בתאריך 3.3.24.
- למרות האיחור, ועקב חורף קל שהיה השנה, לוח הזמנים יישאר בהתאם לתוכנית. השלב הזה חולק לשלושה אזורים ביצוע. החברים שכלולים בכל אזור קיבלו אינפורמציה שבועית מה מתוכנן לבצע בשבוע הנתון. תוך כדי עבודה ראינו שישנם מספר נושאים שלא היו כלולים בתוכנית העבודה ובתוכניות הקיימות, ויחד עם אוסמה בוצעו התאמות והשלמות.
4. **שכונת גן התומר:** השכונה כוללת 34 מגרשים בגודל אחיד של 400 מ"ר. השנה 18 מהם ישתתפו במכרז. גם כאן ערכנו שינויים והתאמות לכבישים הקיימים, כך שבעתיד כביש 2, שנקרא כביש המגדלים, יהפוך מכביש היקפי לכביש פנימי. בהתאם לכך מסלול הנסיעה יהיה דומה לזה שעשינו בכביש הפרדס. בימים הקרובים אנחנו אמורים לקבל את התוכניות המפורטות וכתבי הכמויות עבור כל השכונה, וניתן יהיה להתחיל בהכנת התשתיות הציבוריות.

מועדון יום ג'

ניפגש ביום שלישי, 25.3.25 בשעה 18:00, עם
אהובה דותן, לשיחה על
משה סנה - מנהיג כריזמטי תמיד במרי.
כולם מוזמנים.

סיכום ישיבת צוות צח"י / שמעון להט

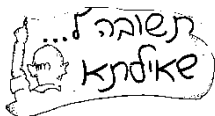
נוכחים: שי סט, קורן רביב, שרון סיוון, תמיר שחף, שמרית שלף, אלעד סלוק, זהר אלגבע, שי ליסאי, אילן שחף ושמעון להט.

- שמעון דיווח על כניסתו של שוטר מג"ב בהגדרת תפקיד הנקראת רב"ש גושי (לעין המפרץ, כפר מסריק ואפק).
- הפסקת שימוש במיכל מי חרום 70 קוב הנמצא לידי היקב: מיכל מי החרום שהושמש בתחילת המלחמה אינו עומד בתקן לאספקת מי שתיה בשוטף (כן מתאים בעתות חרום למתן מענה למים בחרום בלבד) ולכן עם סיום המלחמה והודעת ממשלת ישראל על חזרה לשגרה שמעון מציע להפסיק את השימוש במיכל וכן להכינו לשימוש לפעם הבאה. הצעת שמעון אושרה.
- נעילת מקלטים ציבוריים:
שמעון ממליץ על נעילת המקלטים שבהמשך להודעת ממשלת ישראל על חזרה לשגרה והחזרת תושבי הצפון לישובים בתחילת חודש מרץ ואין במקלטים צורך בהישארותם פתוחים לרווחה (כל מיני משתמשים אינם סוגרים דלתות כך שהמקלט הופך למכון חיות וכד'). כמו כן מספר רב של חברים השלימו בניית ממדי"ם פרטיים והצורך הציבורי למקלטים ירד. עם זאת ברור שגם יש חברים שנדוש להם לדעת שבשעת לחץ וחרום תמיד יוכלו להיכנס למקלט ציבורי ולכן צריך להתחשב בכולם.
הצעות:
1. נעילת מקלטית מיידית.
2. מתן מפתח למי שמרגיש צורך.
3. להודיע עכשיו לציבור שבמהלך חודש אפריל כלל המקלטים ינעלו כבעבר.
הוחלט: סעיף 2+3, כלומר מתן מפתחות, הודעה לציבור ונעילת במהלך חודש אפריל 2025.
סיכמה: שמרית

לאן אתם גאהרים או - מה יהיה ביום שאחרי/ אמציה

היה לי הכבוד המפוקפק להיות הדואר לצו הפינני שניתן למשמשי המתחם האורווה לסוסייהם. ואני שואל - מה תוכניתכם ליום שאחרי? מי יחזיק את המתחם שלא ייהפך לחורבה? אתם בונים על שני חברים שלקחו לעצמם כלוב אחד כדי לגדל יונים או תרנגולות? המכוורת התרוקנה, ועכשיו גם הסוסים ובעליהם הוגלו! מי יחזיק את המתחם שלא ייהפך לעזובה? באמת אשמח לדעת מה תוכניתכם ליום שאחרי (לא בעזה אלא כאן במקומותינו!).

לאן אנחנו גאהרים... / קורן

ככל החלטת אסיפה/קלפי שמתקבלת, מוטלת עלינו (ממלאי התפקידים והחברים) האחריות לפעול ליישומה וכך נעשה גם הפעם. לאחר תהליך ממושך ורווי אמוציות, החליטה אסיפת הקיבוץ על סגירת האורווה וכן על איסור החזקת סוסים פרטיים בקיבוץ. בהמשך להחלטה שהתקבלה הגדירה הנהלת הקהילה מועד פינני מאפשר, ולאחר פנייה של מספר בעלי סוסים פרטיים אף האריכה אותו בחודש נוסף. לגבי עתיד השטח, ומכיוון שקשה היה לצפות את מועד סיום התהליך והעתיד לקרות- נידרש לקבלת החלטות משלימות באשר ליעודו.

איך תהליך מתחיל

האם תהליך העברת זכויות בנכס יכול להתחיל ללא החתמת בעלי הזכויות כולם על הטופס הרשמי שנוסח ע"י הקיבוץ למטרה זו? אשמח לתשובה.

תודה רבה,
ארבל ליסאי דרזדנר.

יש לפעול כפי שפורסם בתקנון השיוך.

שאל גלאון

כתב הצהרה והתחייבות

אנו הח"מ, _____, ת.ז. _____, ו- _____, ת.ז. _____, _____, ומצהירים ומתחייבים בזאת, ביחד וכל אחד לחוד, כלפי קיבוץ עין המפרץ (להלן: "הקיבוץ") כדלקמן:

1. אנו זכאים להרשם/ נרשמנו כבעלי הזכויות בנכס הידוע כמגרש מס' _____ (להלן: "המגרש") וזאת מתוקף היותנו יורשי החברה/ה הזכאית/ת _____ ז"ל (להלן: "החבר המוריש").
2. אנו מודיעים כי בכוונתנו להעביר את זכויותינו במגרש על כל המחזורים עליו (להלן: "הנכס") העברה בין במכר, בירושה, במתנה ו/או בכל דרך אחרת.
3. ידוע ומוסכם עלינו כי העברת הזכויות תבוצע על פי הקבוע בהסדר השיוך, לרבות: קביעת ערך הנכס על ידי שמאי מוסכם, פרסום בקיבוץ לצורך זכות הקדימה של הקיבוץ וזכות הסירוב של הקיבוץ וקבלת רוכש המגרש לחברות בקיבוץ.
4. הובהר לנו כי עדכון מרשם הזכויות יתאפשר אך ורק לאחר המצאת אישורים מרשות המסים ביחס להעברת הזכויות בנכס, וסילוק חובות לקיבוץ, ככל וישנם חובות המיוחסים למגרש ו/או לחבר המוריש.
5. אנו נישא בעצמנו ועל חשבוננו בכל תשלום שיידרש מצד רשות מוסמכת כלשהי בגין העברת הזכויות בנכס לידי הרוכש, לרבות תשלומי מיסים ולרבות כאלה שיוחלו, ככל ויחולו על הקיבוץ. אין באמור כדי למנוע מאיתנו להגיע להסכמות עם הרוכש בדבר אופן חלוקת התשלומים שחלים ו/או יחולו עלינו.
6. אנו מצהירים שידוע לנו כי העברת הזכויות בנכס לרוכש היא באחריותנו בלבד ולקיבוץ אין ולא תהא כל חבות או אחריות לעניין זה, ואנו מתחייבים כי לא נעלה כל טענה ו/או תביעה כלפי הקיבוץ ו/או מי מטעמו בעניין זה.
7. אנו מתחייבים לשפות את הקיבוץ שיפוי מלא בגין כל נזק ו/או הוצאה שייגרמו לו עקב הפרת הוראות כתב הצהרה והתחייבות זה, וזאת מבלי לגרוע מזכותו של הקיבוץ לפעול לגביית הפיצוי המוסכם הקבוע בסעיף 17.2 בהסדר השיוך.
8. התחייבויותינו בכתב הצהרה זה הן בלתי חוזרות.

בעלי הזכויות _____

ייעוד צוות הסיעוד: ליווי משפחות החברים הסיעודיים בהתאם להסדר הסיעוד שאושר בקיבוץ.

הרכב הצוות: אחראית מיצוי זכויות, מנהלת בריאות ורווחה (יו"ר), נציג הנהלת קרנות מילואים (מנהל קהילה), שני חברים שלא מתוקף תפקידם (רצוי עם אוריינטציה לתחום). הצוות ייעזר באנשי מקצוע על פי הצורך (רופא, אחות, מחלקת הרווחה במועצה).

תפקידי הצוות וסמכויותיו:

- יישום הסדר הסיעוד.
- גיבוש מדיניות וקביעת קריטריונים לטיפול בחברים הזקוקים לטיפול סיעודי בקיבוץ או מחוצה לו.
- אישור סיוע בטיפול סיעודי לחבר על פי ההגדרות בהסדר.
- איתור מקורות כספיים חיצוניים לצרכי הסיעוד של חברי הקיבוץ.
- קיום קשר עם החבר ומשפחתו – בין אם הם בקיבוץ ובין מחוצה לו, ולסייע ככל שניתן במתן מידע, תמיכה, ייעוץ וכיו"ב.
- בחינת דמי ההשתתפות בהתאם לבחינה אקטוארית תקופתית ו/או בחינה אקטוארית כתוצאה מעדכון סכומי המטרה וכדומה, ומתן המלצות להנהלת הקהילה בנוגע לגובה דמי ההשתתפות.
- ניהול שוטף של רשימות החברים: המבוטחים בביטוח חיצוני, מכוסים באמצעות הקרן, סיעודיים כעת ומקבלים השלמה מן הקיבוץ.

דרישות תפקיד חברי הצוות:

- השתתפות בפגישות צוות הסיעוד
- כתובת לפניות הציבור בנושאי סיעוד
- עדיפות לבעלי רקע מקצועי מתחום הטיפול (פיזי/נפשי)
- יכולת הקשבה וגמישות מחשבתית לפתרון בעיות
- יכולת עבודה בשיתוף פעולה
- דיסקרטיות הכרחית

משך קדנציה: 4 שנים עם אפשרות להארכה לקדנציות נוספות, החלפת חברי הצוות תיעשה במדורג, ככל שהדבר אפשרי.

הגוף הבוחר: הנהלת קהילה

פניות יש להעביר למש"א במייל
masha@ein.co.il או בווטסאפ לגלית
עד לתאריך 23.3.2025

פינת הפרגון/ אהבה רוטמן

תודות רבות **לעדה פלור**, שכבר 12 שנים מקפידה שלא לפספס אף שבת ראשונה של חודש. מגיעה ופותחת את המקום המיוחד שנקרא "חוות מיחזור ומציאות", גם בתקופת הקורונה, גם במלחמה, תמיד עם חיוך. ממש נעים להיכנס ולחפש דברים. אנחנו מחכים לזה כל חודש בחודשו.

מעריכים מאוד את המחויבות שלך ואהבתך למיחזור, חזק ואמץ. בשם חברים וחברות שאוהבים להיכנס ולהציץ מה מציג המקום, תודה לך.

ט"ו בשבט ופורים אצלנו בגיל הרך / אחי

מפאת מזג האוויר הקר והגשום דחינו את ציון ט"ו בשבט במערכת וחגגנו כשבוע אחר. חג זה הוא הזדמנות להודות ולהוקיר לצוות הנוי על עבודתו במשך כל השנה, וכן מפגש מרגש של הילדים והצוותים, כשמול עינינו עומדת אחת ממטרות החזון שלנו: חיבור לקהילה ולענפים.

כמיטב המסורת הוכן השטח לנטיעות בין גן שקד והנהלת החשבונות, נחפרו הבורות, ונציגים מצוות הנוי הגיעו עם טרקטור והיו שותפים פעילים. ניטעו עצי רימון ושקד, וליד גן רימון ניטעה בקרבת הגן שקדיה נוספת. שרנו שירי חג, התכבדנו בעוגת תפוזים ופרי והענקנו באהבה ברכה ועוגה טעימה לצוות הנוי. מפגש המערכת שתוכנן בביתנו נדחה ולא יצא לפועל, נמצא זמן אחר בהזדמנות קרובה.

חג פורים הוא חג יפה, ואנו מציינים אותו בכל הגנים בהתאמה לגיל ולשלב ההתפתחותי בשילוב עם סדר היום המוכר והבטוח ופעילויות פורימיות מגוונות. השיא של החג הוא הרונדו המסורתי עם הורי המערכת, סבים, סבתות ואורחים מהקהילה. את הרונדו מנחה שנים רבות אסתי להט היקרה שלנו, שעושה זאת באהבה, תשוקה וכריזמה כובשת... המפגש נפתח בשירים וריקודים, טניה שלנו מתארכת על הבמה עם גיימבו הליצן, ושניהם יחד מרקידים את הקהל. לאחריו עולים לבמה בזה אחר זה כל ילדי הגנים לתצוגת תחפושות, ולקינוח - מופע מכובד ביותר של הורי המערכת, שנפגשים, מתכננים, עושים חזרות ובהחלט מגיעים לתוצאות מרשימות ומרגשות. תודה לכם על כך! והשנה נהנינו כולנו מהצגת הסיפור שלושה פרפרים, שכתב לוין קיפניס.

הגאווה שלנו היא שעדין נשמרת במערכת תחפושת משותפת לילדי הגנים הצעירים, כשכולם מתחפשים לאותה תחפושת שאנו מספקים (הפשוטים לצפרדעים, הדקלים לפרות והתאנים לארנבות), מותאם לגיל, מיוחד וקיבוצי 😊. בגני שקד ורימון הילדים בוחרים בעצמם את התחפושת.

לאחר ארוחת צהרים קלה של כל הקהל צוות הגיל הרך היקר נרתם לעזרתנו בחיסול האירוע, ותוך רבע שעה הכל נקי ובמקום. צוות אליפות... מי יתן והשגרה הברוכה תשמר, נמשיך לחגוג את החגים כיד המסורת עם התחדשות והתאמה לתקופה, ושכל החטופים ישובו במהרה הביתה, מה שיעצים את השמחה, הבטחון והתקווה של כולנו.

ברכה לנוניקים

נוניקים יקרים שלנו,

ואכן, ט"ו בשבט הוא חג אלה - אע"פ, אפרוחים וליופי שסביבנו
הצמחונות להזכיר לנו לשים לב לכל אלה, להתפעל ולהודות
ולכת - שבחשך כל השנה מטפחים, גוזמים, משקים ומסקיעים
שותלים, מעצבים ומושיטים תמיד יד לגיל הרך בכל בקשה
רוצים לאור תודה.

המשיכו לשמור על קברו עין המפרץ יפה ומטופח
כאלו נהנים מכך כל כך.

באהבה והערכה

לאדי וצוותי הגיל הרך עין המפרץ מרץ 2025

"תפקחו את העיניים תסתכלו על העולם

העולם מלא ביופי והיופי חנים

תענוג להסתכל איזה יופי בעיניים

אם יודעים להסתכל החיים יפים כפליים..."

חינוך ביצי המלחמה

מיטל, גננת גן רימון, משתפת:

כגננת המלחמה הפגישה אותי בעיקר עם עולמם
של הילדים - על כמה שהם רכים וזקוקים לחום
ואהבה ותחושת ביטחון.

השנה בפורים אי אפשר שלא לעצור ולזכור את
הילדים שכבר לא איתנו. שלא זכו לחגוג ולהתחפש
ולשמוח. אז לכבודם ולזכרם, אנחנו גיבורות על!
תודה לצוות רימון שמהווה עוגן רגשי יציב -
שמקשיבים, מחבקים ומרגיעים את האהובים שלנו,
וגם שמגשים לי את כל החלומות! (גם את אלו שלא
חלמתי).

ובכל זאת ולמרות הכל, חג פורים שמח

#באטמןלנצח

#ביבס

נעים להכיר – ד"ר נטלי קפלן, רופאת שיניים / דפי

מרפאת השיניים הרמוניה גייסה רופאת שיניים חדשה, נפגשנו לשיחת היכרות:

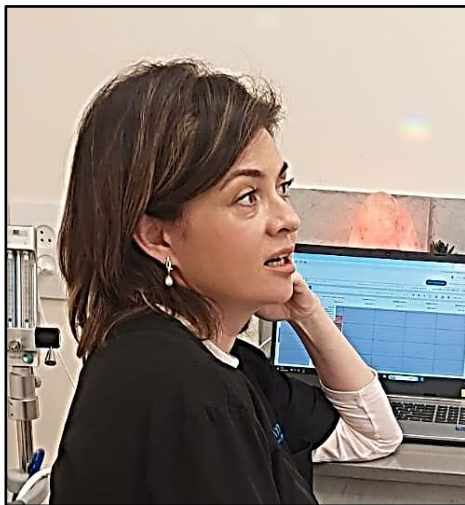
ספרי על עצמך - "נולדתי וגדלתי באוקראינה-רוסיה, באזור שמדי תקופה החליף ידיים בין שתי המדינות. למדתי רפואת שיניים ברוסיה ולאחר מכן עליתי לישראל. מאז 2002 אני עוסקת בתחום, כלומר שיש לי וותק של 23 שנה במקצוע."

איפה עבדת בעבר? "בשנת 2006, בזמן מלחמת לבנון השנייה – ובזמן שכבר הייתי אמא-התגייסתי לצה"ל כרופאת שיניים. עברתי טירונות וקורס קצינים לרופאים וגויסתי לחיל הים." **מה עושה רופאת שיניים בחיל הים?** "מספקת טיפולי שיניים, כמו בכל מקום עבודה אחר. כמוכן שלפעמים הטיפולים ניתנו בספינות עצמן." **כמוכן.** "בהמשך עבדתי כאשת קבע במרפאת מומחים בצפון. בשנת 2015 יצאתי לאזרחות, ועבדתי בקופ"ח וגם במרפאה פרטית." **ניסיון מקצועי –** "אני מנוסה בכל סוגי הטיפול ברפואת שיניים – רפואה משמרת, אסתטיקה ושיקום."

על מה חשוב לך לשים דגש בטיפול? "לדעתי חשוב מאוד להתייחס באופן אינדיבידואלי לכל פציינט, מפני שכידוע, רוב המטופלים לא מגיעים לטיפול שיניים בשמחה ובהתרגשות. כל פציינט מגיע עם פחדים וחרדות, וחשוב להקשיב ולגלות הבנה בטרם מספקים את הטיפול המקצועי."

איך ניתן להפחית כאב על מנת לעזור ולהרגיע? "במרפאת השיניים יש שימוש במגוון טכנולוגיות מפחיתות כאב, למשל בגז צחוק. חשוב להדגיש שאם כואב למטופל אתן מענה לך, על מנת שמטופלים ירגישו בטוחים." **עוד דגשים מקצועיים?** "חשוב לי גם להיות במעקב אחר מטופלים, ובאופן כללי הזמינות שהמרפאה מציעה ללקוחות היא חשובה מאוד – אם פציינט מרגיש שהטיפול לא השיג את מטרתו יש לפנות לצוות, לבדוק ולטפל."

מילה לסיום – "אני כאן במרפאה, אתם מוזמנים ♥."

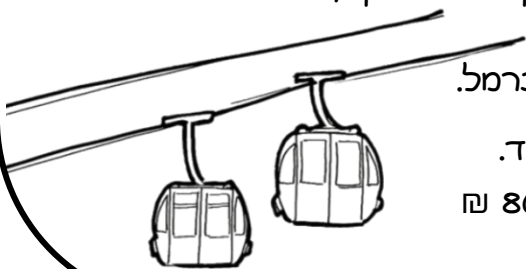
מרפאת השיניים מזכירה ש - במרפאה ניתנים כל סוגי הטיפולים לילדים ולמבוגרים תחת קורת גג אחת. יש במרפאה גם טיפול ייחודי לנחירות וזום שינה עם 100% הצלחה!

המרפאה גם מדגישה ש - העוגנים המנחים אותנו בעבודתנו הם מקצועיות, שקיפות וזמינות. הוואטסאפ של המרפאה זמין 24/7, מוזמנים להתקשר ולהשאיר הודעות - 052-6150967.

טיול משותף עם כפר מסריק לכרמל ועוספיא

יום רביעי 26.3 | יציאה בשעה 08:00

- 08:00 – נסיעה באוטובוס למרכזית המפרץ.
- עליה ב"רכבלית" לתחנת האוניברסיטה (בכרטיס רב-קו)
- תצפית נהדרת מהקומה ה-30 בבניין האוניברסיטה.
- חניון חורבת רקית – חניון מסודר בצל עם שירותים, מים ושולחנות פיקניק.
- מהחניון נצא לטיול קצר וקליל (כשעה) בשביל רקית בהדרכתו של יראון שדה:
- מסלול מעגלי פורח בשלל פרחים וצבעים. בתוואי המסלול נראה שרידי בית כנסת עתיק, מאגר מים, מערת קבורה חצובה בסלע, בית בד ותצפית נוף.
- עוספיא – סיור מודרך ב "גרעין" הכפר:
- נצא ממרכז הכפר לחלק העתיק של הכפר ונבקר בבית התפילה, בית הבד העתיק שבתוך מערה, הקשת העתיקה, מרכז מורשת ובית המוכתר.
- ארוחת צהרים חופשית בדלית אל כרמל.

שימו לב: לכל קיבוץ ישנם 25 מקומות בלבד.
חזרה משוערת: 16:30 | עלות למשתתף: 80 ₪

מי שיציץ לספריה יגלה...

בספריה מוצגת סדרה של 12 ספרים מסדרת "מנהרת הזמן" מאת גלילה רון פדר. כריכות הספרים אויירו ע"י בן מירס המוכשר כל כך. מוזמנים לבוא ולהתרשם.

דפתרבות

תודותרבות

בשבוע שעבר חגגנו את חג פורים.
תודה לכל הגמדים והענקים שהשתתפו במשחק, השקיעו במשלוחי מנות מפנקים והכניסו אותנו לאווירת החג ותחושת הקהילתיות.

תודה לכל מי שנתן יד בארגון מסיבת הפורים.
תודה לרון בן אשר על הארגון, ההובלה וההתמודדות עם כל הבלתי נמנים שקרו בדקה ה-90, ותודה ל"בניקים המדהימים שנרתמו לארגון הערב וגם החזירו את חדר האוכל למצבו הקודם (מי שהיה במסיבה יודע שזה לא היה פשוט 😊)

חג אביב

פסח מגיע וב-6/4 ב17:00 נחגוג את חג האביב בחדר האוכל. עוד פרטים ואירועים בהמשך...

בתמונה - רגע פיקנטי מתוך מופע דראגקווין שנערך ביום האיש. שאפו למופיעות, למארגנות ולצופות.

גבריאל הדר מספר ושר - המתנה של הצב

ע"פ סיפור מאת סיגל אדלר, מיועד לגילאי 3-6
ביום רביעי 23.3.25 בשעה 16:30 בספריית עין המפרץ.

נשמח לראותכם,
יעל

קורס הכשרה פיננסי לנשות מטה אשר

מוזמנות ללמוד על פנסיה, ביטוחים, משא ומתן כלכלי ועוד.
5 מפגשים, אחת לשבועיים בימי שני בבית ימבור שבקיבוץ עברון.
עלות – 200 ש"ח (כולל מע"מ) לכל המפגשים. **הקורס מתחיל ב-24.3.25.**
לפרטים: הדס – 052-3552887, סיוון – 050-2624363